

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ АГРАРНИХ НАУК УКРАЇНИ
ТЕРНОПІЛЬСЬКА ДЕРЖАВНА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ДОСЛІДНА СТАНЦІЯ
ІНСТИТУТ КОРМІВ ТА СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ПОДІЛІЯ
ДЕПАРТАМЕНТ АГРОПРОМИСЛОВОГО РОЗВИТКУ ОДА
ТЕРНОПІЛЬСЬКА ФІЛІЯ ДЕРЖАВНОЇ УСТАНОВИ «ДЕРЖГРУНТОХОРОНА»
ФАКУЛЬТЕТ АГРАРНОЇ ЕКОНОМІКИ І МЕНЕДЖМЕНТУ ТНЕУ
ФІРМА «ІС» УКРАЇНА

РОЛЬ НАУКИ У ПІДВИЩЕННІ ТЕХНОЛОГІЧНОГО РІВНЯ І ЕФЕКТИВНОСТІ АПК УКРАЇНИ

Матеріали
IV Всеукраїнської науково-практичної конференції
з міжнародною участю

Частина 2

15 – 16 травня 2014 року
Україна, м. Тернопіль

УДК 338.43:631
ББК 65.9(4укр)32
Р 64

Роль науки у підвищенні технологічного рівня і ефективності АПК України : матеріали ІV всеукр. наук.-практ. конф. 15–16 травн. 2014 р. Ч. 2. – Тернопіль: Крок, 2014. – 258 с.

ISBN 978-617-692-185-1 (повне видання)
ISBN 978-617-692-187-5 (частина 2)

Збірник містить матеріали ІV Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю “Роль науки у підвищенні технологічного рівня і ефективності АПК України” з актуальних проблем і основних напрямів розвитку в Україні галузей АПК та їх наукового забезпечення.

Редакційна колегія:

Вергунов В.А., д.с-г.н., проф., член-кореспондент НААН; Гевко Р.Б., д.т.н., проф.; Гриник І.В., д.с-г.н., проф., академік НААН; Демчук М.В., д.вет.н., проф.; Жукорський О.М., д.с-г.н., проф.; Кваша В.І., д.с-г.н., проф.; Кухтин М.Д., д.вет.н., с.н.с.; Пархомець М.К., д.е.н., проф.; Стравський Я.С., д.вет.н., с.н.с.; Бялковська Г.Д., к.е.н.; Крижанівський Я.Й., к.вет.н., с.н.с.; Перкій Ю.Б., к.вет.н., с.н.с.; Олійник О.Р., к.е.н.; Пуцентейло П.Р., д.е.в., доцент; Сава А.П., к.е.н., с.н.с.; Саєнко М.Г., к.е.н., доцент; Сенік І.І., к.с-г.н., Сидорук Б.О., к.е.н., с.н.с.; Сидорук Г.П., к.с-г.н.; Солян М.Я. к.с-г.н.; Цуп В.І., к.с-г.н., с.н.с.; Яшук Т.С., к.с-г.н., с.н.с.

*Рекомендовано до друку Науково-технічною радою
Тернопільської державної сільськогосподарської дослідної станції ІКСГП НААН
(протокол № 6 від 7.05.2014 р.)*

Відповідальний за випуск:
Кулик С.М.

Відповідальність за зміст і достовірність публікацій несуть автори наукових доповідей і повідомлень. Точки зору авторів публікацій можуть не співпадати з точкою зору редколегії збірника.

ISBN 978-617-692-185-1 (повне видання)
ISBN 978-617-692-187-5 (частина 2)

© Тернопільська ДСГДС ІКСГП НААН, 2014
© Крок, 2014

Степаненко Наталія Методичні підходи до обґрунтування товарної політики аграрних підприємств	215
Сумець Олександр Ключові види логістичної діяльності підприємств агропромислового комплексу	217
Тимчак Віра Ефективність інновацій у виробництві кормів	220
Трусова Наталія Критерії ефективності інвестицій у період трансформації аграрної економіки на фінансові відносини	222
Удовиченко Світлана Визначення оцінки рівня інноваційності науково-технічної продукції та інноваційних продуктів	225
Федик Ольга Виробництво товарної продукції рослинництва господарствами в регіонах України	227
Федорова Тетяна Інноваційна складова підвищення конкурентоспроможності підприємств хлібопекарської галузі	230
Філіппов Максим Тенденції розвитку ринку м'ясопереробної продукції в Луганській області	233
Хомин Ірина Регулювання розвитку аграрного сектору в контексті формування джерел фінансових ресурсів	236
Хомин Петро Теорія бухгалтерського обліку, чи бутириння ефемерій?	239
Чайка Тетяна, Кузьменко Ніна Передумови використання інноваційно-інвестиційних технологій в сільськогосподарському виробництві	242
Чопенко Мирослава Інтеграція виробництва та переробки тваринницької продукції	245
Шалева Олександра Специфіка та сучасний стан впровадження технологій електронної комерції в АПК	248
Шкуратов Олексій, Чудовська Вікторія Організаційно-економічне забезпечення органічного сільського господарства	251
Шуляр Ольга, Колесник Тетяна Механізм впливу державного регулювання емісійної діяльності акціонерних товариств та його вплив на економічну безпеку емітента	254

2. Соколов Я.В. Бухгалтерский учёт: от истоков до наших дней / Я.В. Соколов. – М.: Аудит ЮНИТИ, 1996. – 638 с.

3. Соколов Я.В. Основы теории бухгалтерского учёта. / Я. В. Соколов.– М.: Финансы и статистика, 2000. – 496 с.

4. Цюмпа П. Нариси економетрії і побудована на національній політекономії теорія бухгалтерського обліку / Пер. з нім. Я. Гончарук, Г. Башнянин, І. Яремко. – Львів: Каменяр, 2001. – 223 с.

Тетяна Чайка

к.е.н., доцент

Ніна Кузьменко

аспірант

Полтавська державна аграрна академія
м. Полтава

ПЕРЕДУМОВИ ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В СІЛЬСЬКОГОСПОДАРЬСЬКОМУ ВИРОБНИЦТВІ

На сьогодні інноваційно-інвестиційного розвитку потребують майже всі галузі економіки України, а особливо аграрний сектор, який є стратегічним. Використання сучасних інноваційних технік і технологій дозволить збільшити конкурентоспроможність сільськогосподарської продукції, запровадити ресурсозберігаючі технології, забезпечити стійкий розвиток галузі. Однак, без відповідного фінансування впровадження інновацій майже неможливе через обмеженість власних фінансових ресурсів у суб'єктів господарювання.

В складних політичних та економічних умовах виробники сільськогосподарської продукції вимушені використовувати застарілі техніку й основні засоби, неякісні посівний матеріал, добрива та засоби захисту рослин тощо, що призводить до значних втрат сировини та готової продукції, нераціонального використання ресурсів. В результаті якість сільськогосподарської продукції є низькою, а її вартість високою, що не дозволяє її експортувати та збільшувати ефективність виробництва.

Сьогодні аграрний сектор економіки України поступово переходить до інноваційної моделі розвитку, що необхідно для створення умов суттєвого підвищення ефективності використання науково-технічного потенціалу аграрного сектора, зокрема, та держави, взагалі, вдосконалення організаційно-функціональної структури аграрного сектора відповідно до умов ринку. Це сприятиме активізації інноваційної діяльності аграрних підприємств, підвищенню конкурентоспроможності сільськогосподарської продукції,

забезпеченню продовольчої безпеки країни тощо. Однак, використання досягнень науково-технічного прогресу у більшості випадків призводить до зростання екологічного навантаження на ґрунти, водойми, атмосферу тощо.

Безвідповідальне ставлення сільськогосподарського виробника і безконтрольність держави за останні роки привели до колосальної втрати чорноземів. Одним із чинників втрати чорнозему є водна ерозія, її розвитку сприяє інтенсивне розорювання схилів горбів, недотримання елементарних агротехнічних правил обробітку ґрунту. Вона зумовлює зміну не тільки фізичних властивостей, але й знищує гумусовий горизонт. Внаслідок цього помітно зменшуються запаси гумусу, азоту, фосфору, калію й інших поживних елементів, що свідчить про те, що ґрунт втрачає свою родючість [1].

Отже, постає актуальним питання щодо зміни системи обробітку ґрунту, яка б могла не лише зупинити ці процеси, а й забезпечити стійкий розвиток аграрного сектора економіки. Для цього, на нашу думку, сільськогосподарські виробники повинні використовувати ресурсозберігаючі технології, а саме органічне землеробство, яке б ґрунтувалося на сучасних інноваційних технологіях.

У зв'язку з цим, необмежений потенціал українських чорноземів, на нашу думку, потребує сьогодні бережливого ставлення та відновлення шляхом використання, перш за все, ресурсозберігаючих технологій, які в умовах науково-технічного прогресу набули широкого розповсюдження у системі традиційного виробництва [2].

До таких технологій можна віднести, перш за все, GPS (Global Positioning System) навігацію, яка представляє собою систему управління сільськогосподарською технікою за допомогою супутникової системи, забезпечуючи вимір відстані, часу та визначення місця розташування. Сьогодні в сільському господарстві застосовуються прилади, пов'язані з космічними навігаційними системами, які поділяються на дві групи: системи паралельного водіння й автопілоти.

Сучасні інноваційні технології дозволяють також забезпечити необхідний стан ґрунту у разі його обробітку без обертання скиби за допомогою комбінованих агрегатів на базі плоскорізів, що створюються шляхом послідовного з'єднання двох і більш ґрунтообробних знарядь або послідовної установки на загальній рамі робочих органів. Такий обробіток ґрунту зменшує розпорощення верхнього шару ґрунту, зберігаючи на поверхні поля стерню та інші рослинні рештки, що створює додатковий захист ґрунту від вітрової ерозії, сприяє кращому утриманню на полях снігу і тим самим накопиченню у ґрунті вологи.

Інноваційні технології дозволяють покращити структурність ґрунту, зменшити екологічне навантаження та відновити його родючість. При цьому, доцільно використовувати природний потенціал рослин, тварин і ландшафтів, забезпечуючи гармонізацію сільськогосподарської практики та навколишнього середовища. Це дозволить значно зменшити використання зовнішніх факторів

виробництва (ресурсів) шляхом обмеження застосування синтезованих хімічних добрив і засобів захисту рослин. Замість цього підвищення врожаїв і захист рослин здійснюється шляхом використання інших агротехнологічних заходів та різноманітних природних чинників, які доступні в умовах науково-технічного прогресу. При цьому, сільськогосподарське виробництво має дотримуватися принципів, які обумовлені місцевими соціально-економічними, кліматичними та історико-культурними особливостями.

З огляду на важливість ролі держави у створенні сприятливого інституційного середовища для активізації інноваційної діяльності сільськогосподарських підприємств в Україні необхідно реалізувати комплекс дієвих заходів, зокрема [3]:

- забезпечення фінансування інноваційного процесу в аграрному секторі економіки;
- ефективна реалізація системи заходів з активізації інвестиційної діяльності комерційних банків, їх зацікавлення у довгостроковому кредитуванні інноваційного процесу в аграрному секторі;
- збільшення потоків іноземних інвестицій у інноваційні процеси в сільському господарстві;
- формування належного правового середовища для розвитку інноваційної діяльності, підвищення мотивації підприємців-аграріїв до високопродуктивної та високоякісної діяльності через удосконалення системи економічного стимулювання шляхом внесення змін до податкового та митного законодавства;
- сприяння розвитку високорозвиненого фондового ринку, венчурного підприємництва, загалом інвестиційно-фінансового сектора економіки;
- створення венчурних фондів, капітал яких на 30-40% формуватиметься за участю держави;
- забезпечення розвитку інноваційної інфраструктури, створення регіональних інноваційних центрів;
- формування інноваційної культури суспільства: підтримка наукових видавництв, наукових і науково-популярних видань, розширення освітніх програм, підвищення рівня навчального та наукового процесу тощо.

Окрім того, важливим моментом є формування і виховання в усіх суб'єктів економічних відносин (підприємців-аграріїв, фермерів, найманих працівників, селян) екологічної свідомості, твердих переконань і моральних принципів на користь еко-інновацій, як "дружніх" до довкілля видів діяльності.

Отже, проблема інноваційно-інвестиційного розвитку аграрного сектора економіки не викликає сумнівів та потребує всебічного дослідження з метою найбільш ефективного впровадження найближчим часом.

Література

1. Романюк Л. Знищення чорноземів – катастрофа України [Електронний ресурс] / Л. Романюк. — Режим доступу : <http://blogger.com.ua/2010/знищення->

чорноземів-катастрофа-украї/.

2. Чайка Т. О. Розвиток виробництва органічної продукції в аграрному секторі економіки України : монографія / Т. О. Чайка. — Донецьк : Вид-во “Ноулідж” (донецьке відділення), 2013. — 320 с.

3. Василенька Н. І. Еко-інноваційні процеси у аграрному секторі економіки України / Н. І. Василенька // Інноваційна економіка. — 2010. — №1. — С. 10-15.

Мирослава Чопенко

к.е.н., економіст

Національний університет біоресурсів і природокористування України
м. Київ

ІНТЕГРАЦІЯ ВИРОБНИЦТВА ТА ПЕРЕРОБКИ ТВАРИННИЦЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ

Одним з важливих напрямів підвищення ефективності функціонування агропромислового комплексу є розвиток і вдосконалення інтеграційних взаємозв'язків між галузями АПК, особливо в переробній сфері. Економічні реформи, що відбуваються в агропромисловому секторі країни, глибока затяжна криза в сільському господарстві, основній сировинній базі харчової промисловості, по різному позначились на розвитку харчової промисловості різних регіонів України в залежності від її галузевої структури в них [2].

Особливо напруженим в останні роки залишається забезпечення населення м'ясними продуктами. Їх споживання значно зменшилося і становить близько 60% від науково-обґрунтованих норм. У розв'язанні проблеми збільшення виробництва екологічно чистого м'яса надзвичайно велике значення має розвиток тваринництва в Україні, особливості якого дають змогу в найкоротші строки забезпечити збільшення поголів'я ВРХ, овець та кіз, свиней і досягти необхідного обсягу виробництва м'яса в країні.

Значний доробок до результатів досліджуваної проблеми, зокрема, у розробку теоретико-методичних питань розвитку продуктового підкомплексу внесли вітчизняні вчені Бойко В.І., Гайдуцький П.І., Дем'яненко М.Я., Лукінов І.І., Месель Веселяк В.Я., Руснак П.П., Саблук П.Т. та інші. Однак ще недостатньо дослідженими залишаються питання інтеграції виробництва і переробки тваринницької продукції.

У дореформений період переробні підприємства, в основному державної форми власності, забезпечували себе сировиною, виробленою колгоспами та радгоспами та частково закупленою в населення. Активно працювали

НАУКОВЕ ВИДАННЯ

**РОЛЬ НАУКИ У ПІДВИЩЕННІ ТЕХНОЛОГІЧНОГО РІВНЯ
І ЕФЕКТИВНОСТІ АПК УКРАЇНИ**

Матеріали
IV Всеукраїнської науково-практичної конференції
з міжнародною участю

15 – 16 травня 2014 року

Частина 2

Відповідальний за випуск:
Кулик С.М.

Комп'ютерний набір і верстка
Руциньська Т.М.

Адреса редакцій:
Тернопільська ДСГДС ІКСГП НААН
46027, Україна, м. Тернопіль, вул. Тролейбусна, 12
тел/факс +38 0352 436144

Підписано до друку 12.05.2014 р. Формат 60х90/16.
Папір офсетний. Гарнітура Таймс. Умовн. друк. арк. 14,15.
Тираж 300. Замовлення № 142.

Віддруковано з готових діапозитивів в СМП «ТАЙП»
вул. Чернівцева, 44 Б, м. Тернопіль, 46000
Тел. +38 0352 527500; +38 0352 52616